

SPEKTAKL „TY JESTEŚ WOLNOŚĆ”

W związku ze zbliżającym się Narodowym Świętem Niepodległości, 9 listopada wychowawczyni Beata Linette wraz z grupą wychowanek i wychowanków przedstawiła spektakl pt.: *„Ty jesteś Wolność”*. Oprawę muzyczną przygotowałem z Romą M. i Aleksandrą O.

Na początku p. Beata wprowadziła widzów w temat recytując fragment z *„Księgi dla ubogich”* Jana Kasprowicza: *„Rzadko na moich wargach -
Niech dziś to warga ma wyzna
Jawi się krwią przepojony,
Najdroższy wyraz: Ojczyzna”*

Spektakl składał się z dwóch aktów. W pierwszym zniewolona Polska (Klaudia G.) odwiedza Wolność (Daria R.) w jej ogrodzie. Nie ma jednak śmiałości powiedzieć po co przyszła. Pomocnik Wolności (Romek G.) jednak odgaduje, że to utrata wolności tak zgarbiła i przygniotła Polskę. Padają z ust Wolności jakże znamienne słowa: *„Dlaczego więc Polska wciąż do mnie powraca jak syn marnotrawny, co całe dobro głupio zatracił”*. Wolność chce pomóc naszej Ojczyźnie i darować jej wolność ale stawia warunek – *„...Pokaż mi, Polsko, patriotę. Jednego człowieka, jeden wystarczy, jednego, który nosi cię w sercu i dla którego jesteś najważniejsza...”*

Po tej scenie zagraliśmy z Olą i Romą piosenkę *„Kocham wolność”* z repertuaru zespołu „Chłopcy z placu broni”. W tym czasie inspicjenci (Adam R. i Hubert K.) zmienili dekorację i rozpoczął się akt drugi składający się z czterech scen.

W kolejnych scenach akcja dzieje się w szkole. Wprowadzeniem jest urywek z filmu *„Syzyfowe prace”* kiedy to uczeń recytuje po Polsku *„Redutę Ordona”*. Na tablicy temat: *Patriotyzm, Wolność Ojczyzna – Święto Niepodległości”*. Nauczycielka (Wiktoria B.) właśnie na ten temat zadaje uczniom referat. Po jej wyjściu z sali lekcyjnej wśród uczniów (Jakub G., Paweł K., Zuza K., Gracjan K.) zawrzało, bo jakże wskazać współczesnego patriotę, obrońcę ojczyzny i mówić o wolności, kiedy żyjemy w wolnym kraju. Po krótkiej dyskusji koledzy, nie pomagając koleżance piszącej referat, wychodzą. Wolą iść „na chatę posłuchać nowych kawałków, których nie grają na dyskotekach”

Zmiana sceny. W między czasie śpiewamy piosenkę *„Biały krzyż”*.

Przez scenę przechadza się staruszka. Nagle do uczniów siedzących na przystanku autobusowym dochodzi odgłos potrącenia kogoś przez samochód. Młodzi pędzą w to miejsce i widzą leżącą na ulicy postać. Nie panikują jednak. Jeden z nich dzwoni po pogotowie a drugi reanimuje ranną osobę. Robi się zamieszanie. Wpada ratownik. Bada poszkodowaną. Podnosi się i gratuluje uczniowi słowami *„Uratowałeś ją...Uratowałeś”*. Podchodzi do ucznia pisząca referat i stwierdza *„Bohater mojego referatu. Znalazłam patriotę...Oto bohater. Prawdziwy patriota”* W tym czasie leżąca na ulicy staruszka okrywa się biało-czerwoną falangą, symbolizując Polskę. Podchodzi do niej Wolność ze słowami *„Ofiaruję Tobie mój dar”*. Rozbrzmiewają pierwsze takt *„Jeszcze Polska nie zginęła...”* Wszyscy wstają i wspólnie z aktorami śpiewają hymn.

Następuje finał. Wchodzi narrator (p. Beata) i zwraca się do widzów słowami *„Rozsądny widz niech teraz rozważy, że idea wcale nie jest nieosiągalna. Piękno i dobro, wykuwane są przez zwykłych, przywoitych ludzi. Takich jak my wszyscy. To my sprawiamy, że Polska każdego dnia promienieje blaskiem wolności...”* . Wychowankowie, którzy w skupieniu oglądali przedstawienie biją brawo tym, którzy go przygotowali.

Na zakończenie p. Kierownik podziękowała p. Beacie i występującym za *„piękne i przejmujące widowisko, które kilka razy wywołało gęsią skórę”* . Przedstawienie podsumował także były dyrektor Jan Rybacki, zwracając uwagę wszystkim, jak ważne to słowa „Ojczyzna” i „Wolność” i jak ważne jest to abyśmy Niepodległość świętowali wszyscy Polacy razem wspólnie, bez względu na wyznawane poglądy.

Na sam koniec zabrzmiała piosenki Grechuty „Wolność” i „Ojczyzna”